

Zásnuby

Hana Zagorová

Zásnuby, bez hostů a bez prstýnků.
Zásnuby, rodičům však ani zmínku.
Zářivý den jim červen přál,
jen jeden den, pak šel zas dál.

Zásnuby, louka čerstvě pokosená.
Zásnuby, jsi můj muž a jsi má žena.
Zářivý den šel záhy spát,
proud věčných změn pak získal spád.
Proč jenom jedenkrát
jednou měl ji někdo rád?

Zásnuby, k přípitkům jen voda z dlaní.
Zásnuby, spolu být až do svítání.
Zářivý den, noc nejdelší.
Snad byl to sen, kdo ví? Kdo ví?
Proč jenom jedenkrát

jednou měl ji někdo rád?

Ty víš, o kom se zpívá,
kdo zůstal, kdo odešel k ránu.
Ty víš, o kom se zpívá,
kdo může pofoukat ránu.
Já čekám tě, čekám tě, čekám tě dál.
Já čekám tě dál, já tě čekám.

Zásnuby, chtěli pro mě slavit znovu.
Zásnuby, s hostinou a leskem kovu.
Zářivý den mi sílu dal,
já řekla jen, chci doufat dál.

Zásnuby, křižovatka našich tratí.
Zásnuby, snad nám zpátky vlaky vrátí.
Zářivý den, noc nejdelší.
Snad byl to sen, kdo ví? Kdo ví?

Proč jenom jedenkrát
jednou měl's mě tolik rád?